

PÄÄKIRJOITUS

Kirkko kirkossa

Viime aikoina olen eri yhteyksissä törmännyt ilmaisuun ”kirkko kirkossa”. Olen seurannut anglikaanisten kirkkojen keskusteluja ja erityisesti ns. Lambeth-kokouksen valmisteluja. Lambeth Conference on kaikkien anglikaanisten piispojen tapaaminen. Konferenssi on luonteeltaan keskusteleva, mutta sitä pidetään tärkeänä suuntaa antavana kokouksena. Kokouksia pidetään kerran 10 vuodessa.

Tämän vuoden kokoukseen jäi yli 300 piispaa saapumatta. Anglikaanisissa kirkkoissa keskustellaan samoista aiheista kuin Suomessakin, eli naispappeudesta ja varsinkin naispiispuudesta, homoseksuaalisuudesta ja varsinkin siitä, voiko rekisteröidyssä parisuhteessa elävä toimia pappina tai piispana. Kuten tunnettua, amerikkalainen piispa, jolla on lapsia edellisestä liitostaan, on rekisteröinyt parisuhteensa toisen miehen kanssa. Monet seurakunnat ovat reagoineet hyvin voimakkaasti ja jopa pyytäneet afrikkalaisista piispaa toimimaan amerikkalaisen hiippakunnan piispana.

Monet anglikaanisen kirkon piispat, papit ja maallikot ovat turhautuneet eivätkä ole halunneet mennä Lontoon kokoukseen. Sen sijaan he tapasivat kesällä Jerusalemissa, missä pidettiin ns. GAFCON-konferenssi (The Global Anglican Future Conference). GAFCON-konferenssin piispat, papit ja maallikot koros-

tivat, että kirkko on saanut tehtävän, Jeesuksen lähetyskäskyn, jota varten kirkko on olemassa. Evankelioiminen ja lähetystehtävä ovat kirkon ykkösprioriteetteja. Samalla korostettiin myös, että kirkko ei saa hyväksyä toisenlaista evankeliumia (Gal. 1:6). Kirkon pitää päinvastoin aktiivisesti huolehtia siitä, että harhaopit torjutaan ja että pidetään kiinni raamatullisesta, apostolisesta evankeliumista. Edelleen halutaan, että kirkon seksuaalietiikka ja avioliitto-oppi ovat selkeästi kristillisiä.

On sanottu, että anglikaanisessa kirkossa on syntymässä kirkko kirkossa. GAFCON-konferenssissa puhuttiin anglikaanisen kirkon kriisistä. Kirkko hyväksyy toisenlaisen evankeliumin eikä torju väärää oppia (Gal. 1:6–). Kirkko ei voi hyväksyä yhteyttä sellaisten väärin piispojen ja pappien kanssa, jotka hyväksyvät ja julistavat toisenlaista evankeliumia eivätkä pidä kiinni apostolisesta sanomasta. Kirkko ei aktiivisesti puutu väärään oppiin vaan hyväksyy, että sen piirissä julistetaan väärää evankeliumia.

Vaikka muodollisesti kuulutaan samaan kirkkoon, ovat erimielisyydet melko merkittäviä.

Englannin kirkon kakkosjohtajan, John Sentamunin mielestä Englannissa kokoontuneen anglikaanisten kirkkojen konferenssin tärkeimmän viestin pitäisi

olla: "Sitoutukaamme YK:n vuosituhatta-voitteisiin." Vaikka aidsin ja muiden sairauksien torjuminen on tärkeä tehtävä ja vaikka pitääkin satsata lasten ja nuorten koulutukseen, ekologiaan jne., kirkon varsinainen tehtävä on evankeliumin julistaminen kaikille luoduille.

Kirkko kirkossa. Pelkään, että kehitys menee meilläkin yhä enemmän siihen suuntaan. Kun kirkossa ei pidetä kiinni Jumalan pyhästä sanasta vaan hyväksytään toisenlainen evankeliumi, ei voi enää olla reagoimatta. Mielestäni on selvästi nähtävissä, että monien kirkkomme jäsenten mielestä raja on tulossa vastaan. Ei haluta hyväksyä homoparien siunaamista. Ei hyväksytä myöskään sitä, että jotkut papit tekevät mitä tahansa piittaamatta siitä, mitä Raamattu ja kirkko opettavat. Eikä sitä, että toiset papit joutuvat jättämään virkansa, vaikka heidän kantansa ei ole muuttunut

siitä, kun he aloittivat pappeina. Kirkon epäselvä sanoma ei sytytä. Kaikki käy, keskeistenkin uskonkappaleiden kieltäminen.

Näin ei voi jatkua.

Anglikaaniset veljet ja sisaret korostivat Jerusalemissa pitämässään kokouksessa Jumalan sanan auktoriteettia, harhaoppien torjumista ja evankeliumin julistamisen tärkeyttä maallistuvassa maailmassa.

Kirkko kirkossa ei välttämättä tarkoita uusien rakenteiden muodostamista. Kirkko on ennen kaikkea yhteyttä Kristukseen ja toisiin kristittyihin.

Siihen kirkkoon haluan kuulua.

29.8.2008
Henrik Perret

KIITOS STI:N TYÖN TUKEMISESTA

Lämmin kiitos kaikille STI:n ystäville, jotka jaksatte tukea toimintaamme vuosi toisensa jälkeen! STI toimii lähes täysin työn ystävien tuen varassa. Kulut ovat jatkuvasti nousseet, joten tukijäsenmaksut ja ylimääräiset lahjat ovat todella tarpeen.

Tukijäsenmaksun on elokuun loppuun mennessä maksanut 60 % tukijäsenrekisterissä olevista. Lähetämme lokakuun alussa kirjeen niille, joilta emme ole saaneet tänä vuonna maksua. Tukijäsenmaksu on 35 euroa, opiskelijoille 10 euroa. Kulmakiven osoitetarran oikeassa yläkulmassa on kunkin oma viite, jota toivomme käytettävän kaikissa tukimaksuissa.

Jumala kaikkia esirukoilijoita ja tukijoita siunatkoon!